

Camí del mil

Si ara mirem deu anys enrere els inicis d'EL TEMPS veurem tres màquines d'escriure, articles enviats per autobús des de Barcelona a València, un espai reduït i una revista en blanc i negre que ens semblarà prehistòria. Voldríem que EL TEMPS de 1994, totalment informatitzat, plenament competitiu, amb una maqueta atraient i moderna, i amb el que és més important, cada vegada més lectors, també arribara a ser prehistòria.

Fa deu anys, arribar al número 500 d'EL TEMPS podia semblar una utopia, una il·lusió. Ara, és una realitat objectivable. És més, dir que el número 500 és la meitat justa del camí del 1.000 no té res d'irreal ni de pretensions.

EL TEMPS arriba a aquesta fita amb adulesa. Una adulesa adquirida setmana rere setmana en el quiosc, en les mans d'un lector exigent que ha confiat en el producte i cada dia li ha demanat més. És en aquesta línia que es perfila el camí del 1.000. "Ni una pàgina de més" era l'eslògan publicitari que fa poques setmanes exia per televisió. Aquest és el nostre objectiu: ni una pàgina de més. Informar i aportar al lector tots aquells elements de reflexió que pugen ajudar a millorar la seua qualitat de vida, el seu grau de coneixement de la societat en què viu.

I tot això fet des d'un àmbit comunicatiu normalitzat. En el número 1, EL TEMPS encetava una doble aventura. D'una banda, ser la pionera de la premsa en català al País Valencià. De l'altra, ser la pionera d'una premsa feta a València per a tots els Països Catalans. Afortunadament al cap dels anys EL TEMPS ja no és l'únic mitja de comunicació fet en català des de València. I pel que fa al segon objectiu, la consolidació del marc de comunicació dels Països Catalans és una realitat inqüestionable, i EL TEMPS demostra cada setmana que es pot fer.

Arribem al número 500 en companyia d'una sèrie com *Mediterrània*, fet que per nosaltres és motiu d'orgull. *Mediterrània*, com abans van significar els fascicles del *Tirant lo Blanc*, ens ha ajudat a acostar-nos a un públic nou, que fins ara ens desconexia. A fer més massiva la nostra presència pública del que mai no ha estat.

Aquest número ve precedit d'un altre de monogràfic dedicat al futur. I és en aquest futur que s'inscriu el camí del 1.000 iniciat aquesta setmana. Un número 1.000 d'EL TEMPS que apareixerà més enllà del 2000. Un nou segle, cada vegada més a prop, però que no per això perd la seva mítica. Si ara mirem deu anys enrere els inicis d'EL TEMPS veurem tres màquines d'escriure, articles enviats per autobús des de Barcelona a València, un espai reduït i una revista en blanc i negre que ens semblarà prehistòria. Voldríem que EL TEMPS de 1994, totalment informatitzat, plenament competitiu, amb una maqueta atraient i moderna, i amb el que és més important, cada vegada més lectors, també arribara a ser prehistòria.

Amb la portada d'aquest número, realitzada per Mariscal, voldríem també simbolitzar el nostre reconeixement a tots els qui des dels llocs més insospitats han fet possible aquest projecte, aquesta "aventura". Uns col·laborant dia a dia a millorar el producte, els altres comprant la revista i aconseguint amb la seva fidelitat ampliar el nombre de lectors. A tots ells gràcies.